

COCHMENSIS ET MONASTERII, VRBIVM TREVIRENSIVM TOPOGRAPHIA.

De Monasterio Meinfeldiæ.

Ex lib. 1. antiquitat. Treuericarum, Cap. 14.

PORRO quod cognoscere non iniucundum sit, Francorum ævo & Ottonibus rerum potentibus, ut inspectis ipsorum diplomatis sæpenumero patuit. Prouincia in pagos fuit tota distributa, pagos autem quia Comites administrabant iure temperario, ipsi etiam pagi comitatus nomen obtinebant. &c. Præcipuam in his celebritatem pagus habuit RIPUARIORVM MEGINENSIS, quem MAGNACENSEM dixere maiores &c.

In anno Christi. 14.

Cum inuestigatur Ambitarini vicus Treuirorum, quem
C. Caligulæ natalibus insigniunt.

Enimvero Pipini, magniq; Caroli donationum tabulis B. Martini Ecclesia in pago Ambitino nominatur: &c. More illius æui vsus Rom. AMBITARINVS purgata lectione Suetonij in Cæs. C. Calig. Hanc porro Ecclesiam esse eam, quæ veteri post & opulento Clericorum Monasterio condecorata, in Meginensi campo feracissimo sita, nomen id ipsum ad hanc usque nostram ætatem tuetur, patrioq; vocabulo degeneri MEINFELDIAE MONASTERIVM Sanctis, Martino & Seuero (de quo B. Gregor. 1. dialog. c. 12.) presbyterio Terrorinæ vallis sacrum dicitur, mihi ne utiquam ambiguum est.

Hinc autem Ripanorum pagum fuisse, quo Monasterium id & opidum quoque
MEGINENSE quod MEYEN appellant: postea colligens.

Iam verò (inquit) quo minus relictum esset loci erroribus, pagi situm Regino (in ann. 877 secundum lectionem MS. K. clementiorum) quem idoneum sui temporis omnes probant autorem, propè abfuisse ab Andrenaco Castello (veteribus id Antonacum & Antonnacenſe castellum) testatur disertè. Additq; Marianus Scotus in Chronico suo, eidem pago Ripuariæ hæsisse nomen: quo Ripanos nimirum veteres illos Rheni Mosellæq; accolæ &c. non opportuniore magis loco potuisse describi crederes. &c.

Porro fundatæ Monasteriensis Ecclesiæ institutæq; primordia clerus istius loci haud satis ab antiquitate instructus, etsi ad Pipinum Carolumq; referre malit, eius tamen originem longè vetustiorè arguunt literæ à Dagoberto Rege Modoaldo Archiepiscopo sub Christi annum. 644. datæ, quibus is maiorum suorum beneficia possessionesq; B. Petro traditas confirmans, disertè meminit Ecclesiæ B. Martini in pago Maignensi.

Ad annum DCCCCLXXXIV. in Egberti Archiepiscopi actis.

B. Seuerti corpus Egbertus, id quod nonnulli attribuant Ruotberto, in prætusta pagi MEGINENSIS sacram S. Martino basilicam, quam Pipinum maiorem cleri cœnobio cohonestasse legimus, non sine miraculorum gloria transtulit; atque ex eius tam insignis patroni corporis accessione Canonorum Meinfeldiæ collegium S. Seuerti monasterium appellari cœpit, quod Monasterium subinde rectorum frequentia in opiduli formam coalescens, sanitatis causa, fidiſsimiq; patrocinijs Confluentium eum in locum tanta frequentia coluit insequens ætas, ut ex vltima Aquitania magno numero istuc accurrerint ægri, compotesq; votorū, experimento minimè dubio facti sunt.

COCHIMA.

RCISorigo adscribenda mediæ ætati, siquidem nullis admodum remotæ vetustis argumentis ipsa claret COCHME nomen antiquitus obtinuit, iuris Imperatorij cum immunitate quadam iam opidi mœnibus inclusa qua Kemple appellamus. Arci quoque Clottemum pagus vicinus, olim contributum.

De hac arce Treuir. annales in Adalberone Archiepiscopo,
ad annum Christi M. C. L.

Erectior igitur ad id quod instabat gerendum (puta Conrardus Rex) in Treuirorum ditionem flexit, copijs se subsequi iussis, quibus rebellium animos subditorum isticedomaret &c. COCHIMA arx est distans in Septendrione ab vrbe Treuiri millia passuum vndequadraginta, ex montis excelsi atque vallibus ab omni parte incircisi fastigio præterfluentem Mosellam laua respiciens. Hæc arx loci natura, vallis, propugnaculis, atque alijs oportunis nature præsidijs eo tempore firmissima, imperio parebat Romano, ac surgente paulatim ad montis radicem accolarum conuentu municipio, arx ipsa tandem cum opido locisq; contributis in ius potestatemq; Treuirensis Archiepiscopi concessit. Hanc igitur, ut dicere cœpi imperata facere recusantem, vi Conrardus expugnat, & nouo imposito præsidio in fide atque officio manere cogit.

Inde ad annum Dñi MCCXCII. sub Boemundo Archiepiscopo.

Arx hæc iure quo optimo Adolphi Nassoui regis Roman. autoritate tradita Boemundo, oppositaq; pignori, ac à posteris Regibus Ecclesiæ Treuirensi in possessionem stabilem relicta ac confirmata.

Hoc ævo vna præcipuè stat firma ac eminenti fastigio quadrata turri visenda. Ab occidente & meridie altissima propinquorum montium habet obiecta cacumina opidum ad Corum adspicit. Cæterumq; in Boream & occidentem vergit, turris firmo muro & propugnaculis est munita: à meridie verò Principis domicilio Ioannis à Metzenhausen conditoris insignibus, alijsque amœnitatibus illustri cingitur.

Olim sub Imperatoribus Burgi. custodes Burggrauios appellabant, fuere Schonenburgij Nobiles, è quibus Cuno Cunonis F. anno M. CC. LXXXII. à Rudolpho rege obsessus est. Huius verò Cunonis duæ Sorores in clarissimas familias diductæ Daunæ & Virneburgi natalibus miscuere genus; altera verò Paulo Domino ab Eich sociata, claræ celebriq; familiæ Aduocatorum à VValtorff initium dedit.

Arce verò iam Treuirico iuri adiuncta, voluntate Præsulum pro Burggrauijs se gerere cœperunt, milites siue nobiles viri à Clottem: nam Boemundo eius nominis II. sedente nominatur Henricus à Clottemo Burggrauius. Anno M. CCC. LVI. Rursum M. CCCLXXIX turris opidi quædam ad fastigium perducta memoratur Ioanne à Colttem milite Burggrauio in COCHME, Archiepiscopo curante impensas. Denique arx à frequenti & insigni nobilitate fidelis obsequij & tutelæ causa quondam infesta ac habitata.

Parochia opidi sacra B. Martino Turonensi, cuius sacratum verticem statuz pectorali argenteæ inclusum asseruat, estq; Ecclesia Anno M. CCCXXIII. quo circiter tempore attolli visa, literis Auenione datis à multis Archiepiscopis & à Balduino Treuirorum varijs indulgentiarum muneribus instructa, additaq; sacra sodalitate siue phratræ ad incolarum animos fortius adstringendos retinendumque cultum auitæ pietatis.